



GÜLSƏN AYDINQIZI

UŞAQLAR ÜÇÜN ŞEİRLƏR

DƏCƏL SƏRÇƏLƏR

Budaqda iki armud
Düz Ayana baxırdı.
Ayan gəlib yavaşca
Babasını çağırırdı.

Bir ora bax, ay baba,
Armudlar şirələnib.
O ağlayan armudun
Üzünü sərçə yeyib.

Axı armud yazıqdır,
Ağacın gözəl qızı.
İndi bu körpə qızın
Yəqin ağrıyır üzü.

Açgöz, dəcəl sərçələr
Doymur tökdüyüm dəndən.
Uçub çıxıb getmirlər,
Yorulmuşam deməkdən.

Gəl, bu sərçəni danla,
Armudlara dəyməsin,
Hoppanıb, dimdikləyib
Meyvələri yeməsin.

TƏNBƏL MƏSTAN

Sara qələm götürüb
Hərfləri yazırdı.
Sonra da boz Məstani
Masasına çağırırdı.

Bax bu "A" dır, de görüm,
"Məstan"da neçə "A" var?
Hansı çox saitlidir,
"Məstan", yoxsa "canavar"?

İki heca, üç heca,
Fərqi neçədir bunun?
Hansı sözdə izlənir
Düşün, gör ahəng qanun?

Quyruğunu bulayıb
"Miyo" söylədi Məstan,
Pəncəsini yalayıb
Süd istədi Saradan.

Eh, sən çox tənbel qızsan, -
Sara dedi astaca.
Yemək verdi Məstana,
Tumarladı yavaşca.

ƏKİZLƏRƏ

Bir cüt Günəşim,
Bir cüt Ayım var.
Ən şirin baldan
Əkiz payım var.

Nənə çox sevir
Göyçək gülləri.
Şiltaq, mehriban
Şirindilləri.

Zərif, ağıllım,
Dəcəl, qoçağım.
Gülüm, çiçəyim,
Qaynar bulağım.

Sevgim, sevincim
A əkiz ceyran.
Qoy özüm olum
Sizlərə qurban.

O ulduzlu gözlərə
Necə olmuşam heyran.
Könlümü ovsunlayıb
Bir cüt qaragöz ceyran.

Nənə baharı sevər,
Bir də siz göyçəkləri.
A güllü yaz qoxulu
Ömrümün çiçəkləri.

Qaçın, gəlin yanıma
Sizi qoxlayım, öpüm,
Yasəmən ətrinizi
Alım ruhuma səpim.

Kosamı olub
Mənim gül balam?
Əlində sovqat
Şirindil balam.

Adı Dımok, ya Cessi,
Nə də ki Puşok olsun.
Ona elə ad seçək
Yağışı yada salsın.

QOCALIQ BİLİR

Payız ömrümə
Güllü yaz gəlib.
Baxışı göyçək
Bir cüt naz gəlib.

Nənə belədir:
Sevir baharı,
Tər bənövşəni
Nərgiz, nübarı.

Hərdən səhv salır,
Fərqi görmür.
Güllərin adın
Düz deyə bilmir.

Eynəyin altıdan
Gülür astaca
-Yenə səhv etdim? -
Deyir yavaşca.

Həm ana gülür,
Həm ata gülür.
Nənə neyləsin,
Bu səhv hardandır?
Qocalıq bilir.

KOSA

Başında papaq,
Əlində çömçə.
Mətin dayanıb
Baxır gizlicə

Ulduzlu gözlər
Şimşəktək çıxır,
İşıq üzündən
Yerə nur yağır.

Ağ kürk geyinib
Xurcunu da var.
Hərdən astaca
Nağara çalar.

Sevincli gözlər
Gülüb alışı.
Mənim balama
Hər şey yaraşır.

Nənənin şirin
Gül nəvəsidir.
Ən gözəl nəğmə
Onun səsidir.

ESKALATOR

Özü yeriyir,
Ana, ora bax.
Yəqin asandır
Orda dayanmaq.

Üstündə vardır,
Adam nə qədər.
Lap yuxarıya
Qalxır pillələr.

Bəlkə, xəstədir
O qoca baba?
Çətinlik çəkir
Ora çıxmağa.

Bu birinə bax,
Enir aşağı.
Necə bərk tutub
Nənə uşağı.

Demək, xəstədir
Uşaq, ya nənə.
Pillələr çatır
Köməklərinə.

Biz ki sağlamıq
Ana, nə görə?
Gəl aşağıya
Özümüz enək.

YAĞMUR

Nehir dedi ki, mənə
Balaca pişik alın.
Mən onunla oynayım,
Hərdən də tumarlayım.

Yağış varsa, çaylar var,
Su dənizə qovuşur.
Yağışlar bol olanda
Çaylar çağlayıb, coşur.

Yağmur olsun qoy adı,
Onu çağıraraq belə.
Nə gözəl ad seçmişəm,
Ana, sən bir bax hələ.

ARZU

Balaca Zəriş dedi:
-Kosmonavt olacağam.
Bir raketlə həm Aya,
Həm Marsa uçacağam.

Ora arı, kəpənək,
Gül, çiçək səpəcəyəm.
Bir gözəl bağça sahib
Ağaclar ökəcəyəm.

Ulduzlara hoppanıb
Ayda gəzəcəyəm mən.
Bir az yellənəcəyəm
Tutub Günün telindən.

Uçan işıqlı daşı
Saplara düzəcəyəm,
Sonra boynumdan asıb
Yerə gətirəcəyəm.

Pay verəcəm hamıya
Gətirdiyim daşlardan,
Amma yaman paxıldır
O filmdəki oğlan.

Ulduzlara uçanda
Bizi heç aparmadı.
Burdakı uşaqları
Yanına çağırmadı.

Ulduzlardan gül dərib
Öz yaxasından asdı.
Sonra da gözədən itib
Birdən yox olub susdu.